

Kinderen, komt en hoort mij aan;

'k zal je hier vertellen gaan,

hoe 't heer Prikkebeen verging,

die zo graag kapellen ving,

maar wiens zuster, Ursel, wou,

dat hij 't vangen laten zou.

Hoort, hoe hij, ten einde raad,

voor zus Ursel vluchten gaat;

hoe een walvis hem zomaar

binnen slokt met huid en haar;

en hoe eindelijk de arme bloed

aan het braadspit krimpen moet.

Al, wat met hem is geschied,

zult u horen in dit lied,

en al klinkt dat soms wat raar,

wat gedrukt staat, dat is waar. -

Fidel-die! Wilt dan verstaan,

nu vangt de historie aan:

INHOUD:

I. Hoe mijnheer Prikkebeen zich met de kapellevangst verlustigt.-----	6
II. Hoe mijnheer Prikkebeen aan zijn zuster een brief schrijft.-----	12
III. Hoe Prikkebeen op reis gaat en per schip Europa verlaat.-----	21
IV. Hoe heer Prikkebeen in 't water springt en wat daarop volgt.-----	31
V. Hoe mijnheer Prikkebeen in de walvis gezelschap vindt en wat verder gebeurt.---	41
VI. Hoe mijnheer Prikkebeen zeer bedroefd is, maar eindelijk toch uit de vis verlost wordt.-----	51
VII. Hoe mijnheer Prikkebeen aan de Noordpool komt en wat daar verder met hem gebeurd is.-----	59
VIII. Hoe mijnheer Prikkebeen door de zorg van zus Ursula toch nog ontdooit raakt.-----	68

IX. Hoe mijnheer Prikkebeen en zijn dikke vriend gered worden en onder de Turken gaan. -----	76
X. Hoe mijnheer Prikkebeen Ursula andermaal verlaten wil, en hoe dat afloopt. -----	85
XI. Hoe mijnheer Prikkebeen met al het scheepsvolk krijgertje speelt. -----	93
XII. Hoe de wijzen van de Dei van Algiers het draaiende schip voor een komeet houden. -----	102
XIII. Hoe mijnheer Prikkebeen en de dikke in de slavernij komen. -----	111
XIV. Hoe het waardige drietal uit de slavernij ontvlucht. -----	119
XV. Hoe bij de vlucht al de bewoners van het land om het leven komen. -----	127
XVI. Hoe de reis op het blok voorspoedig afloopt. -----	135
XVII. Hoe mijnheer Prikkebeen nogmaals de vlucht neemt. -----	142
XVIII. Hoe Ursula uit kwaadaardigheid jammerlijk aan haar einde komt. -----	150
XIX. Hoe alles in 't eind nog wonderbaarlijk goed afloopt. -----	158

I. Hoe mijnheer Prikkebeen zich met de kapellevangst verlustigt.

's Morgens vroeg sjokt Prikkebeen

druk door dik en dun al heen;

vlinders vangen in zijn net

is zijn allergrootste pret

en, als men hem dat verbood,

kniesde hij zich zeker dood.

Heeft hij zo na lange jacht
een gevangen - o, wat lacht
Prikkebeen dan wonder zoet!
't beestje speldt hij op zijn hoed,
en geen gouden koningskroon
is dan in zijn oog zo schoon.

Komt hij eindelijk, moe en mat,

's avonds thuis met zijn schat,

dan wordt alles net geschikt

en in kastjes vastgeprikt. -

Croesus, schoon als rijk bekend,

was bij Prik een arme vent.